

ಕೇಣುವಂಗ ಅವರ ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಕಾಯ್ದು ನಿಂತಳು. ರಾಧಾಬಾಯಿ, “ಇದೇನು ಹೊಸಾದಲ್ಲ. ಹಿಂಗೆ ಅನಕೋತೆ ವರುಷಗಳೇ ಹೋಗ್ನಾವ. ನಾ ಏಮಾಗ ಬಿಡಂಗಿಲ್ಲ, ನೀವು ನನಗ ಬಿಡಂಗಿಲ್ಲ. ಸುಮ್ಮು ನಾಳೆ ಬರಿ...” ಎಂದು ನಕ್ಕು ಕಳಿಂದರು.

ಸುನಂದಾಬಾಯಿ ಅವ್ವ ಕಮಲಾಬಾಯಿಯಿಂದಲೇ ಇವರ ಮನಿ ಭಕ್ತಿ ಬೇಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಆಕೆ ಬಹಳ ಸಂಭಾವಿತಳು. ಭಕ್ತಿ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ಇವರ ಕೈಯಾಗಿನ ಕೆಲಸ ಕಸಿದುಕೊಂಡು ಮಾಡಿದ್ದಿದ್ದಳು. ಪಲ್ಲು ಅರಿಸಿದ್ದೇದು, ದೇವರ ಉಪಾರಣ ತೇಳಿಯೋದು, ಹಿಂಸ್ಯು ಜರಾಿಯಾಡಿಸೋದು ಹಿಂಗ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೆಲಸದ ಪ್ರಗಾರದ ಅಶಾ ಇಲ್ಲದೆ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಳು. “ಎರಡು ಕೆಲಸ ಹೆಚ್ಚಿಗಿ ಮಾಡಿದ್ದ ಕೈ ಬಿಧು ಹೋಗ್ನಾವೇನು” ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆದರೆ, ಸುನಂದಾಬಾಯಿ ಹಂಗಲ್ಲ... ಪ್ರತಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ದುಡ್ಡಿನಿಂದಲೇ ಅಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಳು. “ನಾವು ಬಡದಾಡೇದೆ ರೋಕ್ಕದ ಸಲವಾಗಿಯಲ್ಲೇನ್ನಿ?” ಎಂದು ಆರ್ಥಿಕ ನಿತಿಯನ್ನು ಮುಂದುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಯಾರಾದರೂ ಅವರವ್ವನ ಸ್ವಭಾವ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದೇ, “ಆ ಕಾಲ ಹೋಯ್ಯಾಗ್ನಿ... ಎಲ್ಲಾದಕ್ಕೂ ರೋಕ್ಕನೇ ಮೇದಲ ಈಗ... ನಮ್ಮವ್ವಾಗ ಬುದ್ಧಿ ಇರಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾರ ಮನ್ನಾಗ ಪ್ರಕೃತಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ನನಗ, ನನ್ನ ತಮ್ಮಗ ಹೋಟ್ಟಿಯೋಂದೇ ತುಂಬಿಸಿದಳು. ಓದಸಲ್ಲಿಲ್ಲ... ಬರಸಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಬಾತಿಗಿ ಬಾರಲಾದವನ ಜೊಡಿ ನನ್ನ ಲಗ್ಗಾ ಮಾಡಿ ನನ್ನ ಬದಕೂ ಬಿಳಾಗ ಬೇಯೂಹಂಗ ಮಾಡಿದಳು” ಎಂದು ಅಲವ್ತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಪಾಪ ಕಮಲಾಬಾಯಿಯಾದರೂ ಏನು ಮಾಡತಾಳಿ? ಸಣ್ಣತನದೊಳಗೆ ಗಂಡನನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಳು. ಅತ್ಯಿಮನೆದಾಗಲಿ ತವರಮನಿದಾಗಲಿ ಆಸರೆ ಇಲ್ಲದಕ್ಕೆ ಅಡಿಗೆ ಕೆಲಸವನ್ನೇ ನೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಮದುವೆಯಾದ ವರುವದೋಳಗೇ ಅವಳಿಜವಳಿ ಮಕ್ಕಳಾಗಿ ಮರು ವರ್ಷದಲ್ಲೇ ಗಂಡ ಆಕ್ಷಿದೆಂಬ್ ಆಗಿ ಅಕ್ಷಾತ್ತಾಗಿ ತೀರಿಕೊಂಡೆ. ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದ ಅತ್ಯೇಯ ಮನೆಯವರ ಈಗ ಮಾತ್ರ ಆಕೆ ಮಡಿಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಭತ್ತಾಯಿಸಿ ಅವಳ ಸೊಂಪಾದ ರೇತಿಮೆಯಂತಹ ಕೂದಲನ್ನು ತೆಗೆಸಿದ್ದು ಆಕೆಯನ್ನು ಆಫಾತಕ್ಕೇರುಮಾಡಿತ್ತು. ಗೋಡೆಯಲ್ಲಿ ಮೆತ್ತಿದ್ದ ಅಗ್ನಿಯಗಲದ ಕ್ಷಣಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಬೋಳು ತಲೆ ನೋಡಿ ಹೌಹಾರಿ ಅವಳ ಸುರಿಸಿದ ಕಣ್ಣೀಗೆ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲ. ಗಂಡ ಹೋದುದ್ದೇ ಅವಳು ಅಳುತ್ತಿದ್ದಳೂ ಅಥವಾ ಕೂದಲು ಹೋದುದ್ದೇ ಅಳುತ್ತಿದ್ದಳೂ ಅವಳಿಗೂ ಅರ್ಥವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಮನಭ್ರಂಷ ಮೇಲಾದ ಪರಿಹಾಮದಿಂದ ತನಗೆ ತಾನೆ ಮಾತಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಮಾತುಗೆಲ್ಲ ಕೂದಲು ಕುರಿತೇ ಆಗಿತ್ತು. ಬೋಳು ತಲೆಯನ್ನೇ ಬಾಚಕೆಯಿಂದ ಬಾಚಕೊಂಡು ಹೆರಳು ಹಾಕಿಕೊಂಡಂತೆ ಅಥವಾ ಬುಚಡಾ ಕಟ್ಟಿದಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಜಡೆ ಹಾಕಿದ ಪ್ರಟ್ಟ ಹೆಸ್ತು ಮಕ್ಕಳು ಎದುರು ಬಂದ್ರೆ ಅವರ ಜಡೆ ಎಳೆದು ನನ್ನ ಕೂದಲುಕ ನೀ ಸಿಗಿಕೊಂಡಿದ್ದಿತ್ತಾ... ನಂದಂ... ಎಂದು ಎಳೆದಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಅವಳನ್ನು ಹಹಡಿಂದ ಮಡಿಮಾಡಿದವರು ಈಗ ಎಲ್ಲಿರುವರೋ. ಆದರೆ, ಹಳಿ ತಟ್ಟಿದ ಅವಳ ಬದುಕನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಲು ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ಮುಂದಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇಂಥವರನ್ನು ಬದುಕಿಸುವ ಹೊಸೆ ಆ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಇರುತ್ತದೆಯೆಲ್ಲವೇ ರಾಧಾಬಾಯಿಯ ಮಾವ ಥಿಕೆ. ದೇಶಾಯಿಯವರು ಉರಿನ ಪ್ರಮುಖ ವರ್ಕೆಲರು. ಪ್ರಗತಿಪರ ವಿಚಾರದವರು. ತಮ್ಮ ಸಮಾಜದ ಒಟ್ಟಿ ಹೆಗಡಿನ ಬಗ್ಗೆ ಅವರ ಮನಸ್ಸು ಮಿಡಿದು ತಮ್ಮ ಮನೆಯ ಅಡುಗೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನೇಮಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಹೆಂಡತಿಗೆ ತಿಳಹೇಳಿ ಅವಳಿಂದಲೇ ಕಮಲಾಬಾಯಿಗೆ ತಲೆಗೂದಲು ಬೆಳೆಯಲು ಬಿಡಲು ಹೇಳಿದರು.

ಮೋದಲಿನತೆ ಉದ್ದುಕೂದಲೇನೇ ಬೆಳೆಯಿತು. ಆದರೆ, ಆಕೆಗೆ ಅದರ ಕಡೆ ಗಮನವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಮನದ ನೋವು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದ್ದರೂ ಬಂದು ನಮನಾನೆ ಮಂಕು ಅವರಿಂದು ಸುಮ್ಮನೆ ಹೇಳಿದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಮನೆಯ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೋಟ್ಟಿಗಿತ್ತು ಹೈಫಿಸಬೇಕೆಂಬ ತಿಳಹೇಳಿಯೂ